

Societat

DRETS SOCIALS

Dos joves esmorzant al Dar Chabab, un centre de dia de l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat. En primer terme, Oriol Janer, el director de l'espai. XAVIER BERTRAL

SELENA SORO
BARCELONA

Divendres el Youssef es va aixecar a les 5 del matí. Té 21 anys. Plovia a bots i barrals i es va despertar amb el cartró que fa servir per dormir tot moll. El va llençar a les escombraries i se'n va anar a plaça Catalunya, a esperar que l'agulla del rellotge del banc BBVA marqués les 9. És l'hora en què obre el centre de dia Dar Chabab, *la casa dels joves* en àrab, al barri de Fort Pienc, obert ara fa dos mesos.

A dins hi fa una calor agradable i els colors són suaus i moderns. Gairebé podria semblar un alberg per a turistes si no fos perquè aquí ningú hi arriba amb maletes. El Youssef, de fet, només porta a sobre el mòbil, que té la pantalla trencada, i una jaqueta blava, que es guarda feta una bola a la falda. "La duc sempre bruta", diu frustrat, mentre ensenya les costures ennegrides de l'abric. Encara té cara de nen, i explica que va arribar a Barcelona en una pastera amb 17 anys, i des d'aleshores dorm al carrer.

Al Dar Chabab comparteix espai amb una vintena de nois que van i venen. Al centre no hi poden dormir però tenen tres àpats calents, dutxes i servei de bugaderia, a més de psicòlegs, educadors i metges. Com ell, són nois marroquins que van arribar a Catalunya sols, que no van trobar feina i en molts casos van acabar al carrer, delinquent i amb problemes de consum de drogues.

Són els que popularment es coneixen com els *nens de la cola*, encara que des de fa uns anys la inhalació de cola és "residual, sinó mínima", diu el director del centre, Oriol Janer. "No ens agrada parlar dels

nens de la cola, és un terme inadequat perquè valora un col·lectiu per una simptomatologia. El problema d'aquests nois és la situació de carrer i vulnerabilitat, que durant un temps es va manifestar amb la cola perquè era el més barat, però que no és el que els defineix", argumenta.

"Les drogues no et fan oblidar"

Ara fumen xocolata i quan aconsegueixen una mica de diners esnifenen coca o es punxen. "Jo no prenc drogues", assegura el Youssef. "Els meus companys prenen drogues per oblidar però no és cert que oblidis. L'única cosa que fas és que la teva vida es perdi", afirma. "Jo al Marroc fumava, però vaig decidir que si venia aquí era per canviar. No fumo ni tan sols tabac", afegeix. Així i tot, entén els seus companys. "Viure al carrer és molt dur, trobar un lloc on dormir és molt difícil, a la nit tots els caixers estan tancats, i al matí moltes vegades la policia et fa fora i et

Migració
El 2017 van arribar un total de 1.489 menors sols a Catalunya

pren els cartrons. Les drogues et permeten oblidar tota l'estona que passes al carrer mentre esperes per sopar en algun lloc", explica.

Diu que a ell el que li dona forces és la seva mare, que està malalta al Marroc. "Necessita canviar de *ventolín* cada 15 dies. Vaig venir a Barcelona per poder guanyar diners i enviar-los a casa. El meu pare no treballa, i també volia que li poguessin comprar roba a la meva germana, però no tinc papers i no puc treballar". Al Marroc diu que va treballar de cuiner i de perruquer, i que li agradaria fer-ho aquí. Quan li preguntem si s'ha tallat ell mateix els cabells, que porta rapats per un costat, a l'estil d'un adolescent de qualsevol institut, es tapa el cap tímidament i respon: "Ho feia millor".

El Youssef s'emociona quan parla de la seva mare. Diu que li agradaria veure-la i parlar-hi. "Em va caure el mòbil i ara no em funciona l'altaveu", lamenta. I de sobte diu: "M'han passat més coses dolentes

que bones, aquí a Barcelona. No estic bé. Estic fatal", admet.

Molts nois, diu el director del Dar Chabab, malviuen a Barcelona però no s'atreveixen a tornar al seu país i que els vegem com uns fracassats. "Venen amb unes il·lusions que no poden desenvolupar. Són nois amb inquietuds, com qualsevol altre adolescent. A alguns els agrada la música, d'altres són bons atletes. Aquí els intentem oferir un entorn social que els acompanyi, fan cursos de llengua i els ajudem amb els papers o les causes judicials que tinguin obertes", diu Janer, que recalca que al centre no només acullen nois amb addiccions.

De vegades també els arriben menors. "O bé s'han escapat d'algun centre o arriben directament amb busos a l'Estació del Nord", diu Janer. Quan passa, els envien a la fiscalia perquè se'ls identifiqui i puguin ingressar en un centre de menors. Els últims mesos, Catalunya n'ha rebut tants que el departament d'Afers Socials, Treball i Famílies ha hagut d'utilitzar cases de colònies per poder atendre'ls tots. "És evident que tenim un problema", diu Janer, i reconeix que les solucions són complexes. "¿Hauríem de treballar al país d'origen?", es pregunta. "És una llàstima que tants nois se'n vagin del seu país. Joves valents, perquè no tot-hom és capaç de deixar-ho tot amb 16 o 17 anys", reflexiona.

En total, 1.489 menors sols van arribar a Catalunya el 2017. Nois com el Youssef, que arriben amb una pastera a través del mar, de nit i enmig de les onades, amb la idea que podran viure una vida millor. Ell no se n'ha oblidat, i diu que de vegades encara hi pensa quan de nit es tapa amb el cartró. —